

Na návrhu jsem začala pracovat od okamžiku, kdy jsem se na stránkách czechdesign.cz dozvěděla o této soutěži. Zaujala mě a rozhodla jsem se zúčastnit. Prošla jsem si veškeré doplňkové materiály a kritéria, které oficiální stránky poskytly a dále jsem pokračovala navrhováním pomocí skic. Mým cílem bylo vytvořit jednotný mobiliář. Chtěla jsem navrhnout takové prvky, které by se daly zakomponovat do jakékoliv části Prahy. Aby byly univerzální, nijak extravagantní avšak moderní.

Na řešení návrhů pro městský mobiliář bychom měli mít vědomosti z okruhu architektury a průmyslového designu, abychom mohli pomocí specializace obou oborů vytvářet nové pohledy na nová řešení s inovacemi. Architekt pracuje s prvky městského mobiliáře vzhledem k městskému prostředí a designér navrhuje samostatné prvky po estetické, technické a ergonomické stránce. Prvky by měly být navrhovány nejen k plnění svého účelu, ale také, aby odolávaly vnějším vlivům, kterým budou vystaveny. Toto jsou omezení, se kterými musí designér počítat a přizpůsobit se jim.

Město Praha má velmi rozsáhlou historii, a proto pro mě bylo těžké vymyslet mobiliář přímo související s její historií a vybrat si pouze jednu historickou souvislost by nebylo správné. Tudíž jsem svůj návrh pojala jinak. Napadlo mě, podívat se na město tak, jak vypadá dnes a jak působí na mě i na mé okolí. Co je pro Prahu typické a ještě více by podtrhlo jedinečnost města a zároveň esteticky obohacovalo vzhled ulic, náměstí, parků a dalších míst, kam by se prvky mohly umístit.

Jako hlavní materiál pro mé návrhy a případnou realizaci bych použila kov. Jednalo by se o nerezovou ocel. Nerezová ocel je vysocelegovaná ocel se zvýšenou odolností vůči chemické i elektrochemické korozi. Korozní odolnost je založena na schopnosti tzv. pasivace povrchu železa pomocí nanesení chromu v tuhém roztoku, při kterém se na povrchu vytvoří vrstva oxidu chromitého.

Jako druhý materiál jsem použila tvrdé dřevo odolné vůči vlhkosti. Tuto podmínku splňuje dub letní. Dub letní je tvrdé dřevo dobře snášející sucho i vodu, z původních dřevin nejlépe snáší změny vlhkosti, při dlouhodobém potopení pod vodou zkamení, vyznačuje se vysokou trvanlivostí a je odolné vůči škůdcům. Avšak dalším využitým dřevem by díky svým vlastnostem mohl být také naimpregnovaný jasan. Jasan je z našich dřev nejpružnější, zároveň tvrdý a houževnatý.

Lavička bez opěradla/s opěradlem

Návrhy jsem neomezovala náklady pro výrobu, ale dávala jsem si pozor na ergonomii, estetičnost, vyrobiteľnosť a funkčnost ve městě. Přizpůsobovala jsem se doporučeným ergonomickým rozměrům a zásadám bezpečnosti při používání.

Konstrukce lavičky je založena na odlitku písmene P z nerezové oceli. Odlitek má v boku prostor pro nasazení bukových prken určených pro sezení a je ukotven v zemi. Prkna jsou dále upevněna pomocí konfirmátů se zapuštěnou hlavou. Hlava konfirmátů nevybočuje z lavičky, ale končí na stejné úrovni s povrchem oceli.

Lavička by byla ukotvená dle prostředí, kde by byla postavena. Pokud by lavička měla být postavena na městské dlažbě či asfaltu, využila bych tedy kotvení pomocí kovových částí připevněných do země. Pokud by lavička stála v parku mohla by být ukotvena pomocí zalití do betonových bloků, které by byly zakopány pod zeminou.

Kapacitní odpadkový koš

Koš je rozdělen na tři části za účelem třídění plastů, papíru a smíšeného odpadu. Chtěla bych tímto návrhem podnítit obyvatele města k ohleduplnosti k životnímu prostředí. Začátkem je podle mě třídění odpadů.

Koš je složený ze spodního odlitku s prostory pro zasazení ozdobných bukových prken, které spojují podstavu s vrchním identickým dvojčetem tohoto odlitku. Prkna udržují konstrukci stabilní a nemusí se dále upevňovat konfirmáty. Aby se stěny nezbortily, jsou vodorovně spojeny ocelovými stranami, které jak podpírají konstrukci, tak také rozdělují prostor. Do koše by se vkládaly plastové nádoby indentické do prostorů koše, které lze z otvorů vyndat a vysypat odpadky. Nádoby jsou zavěšeny za strany koše.

Koš nemusí být nijak ukotven. Jeho hmotnost zabraňuje neoprávněnému posunutí a je sám o sobě stabilní.

Závěsný odpadkový koš

Tento koš je tvořen ohýbáním nerezocelového plechu s tloušťkou 1 cm. Sloupek je vytvořen stejným materiálem do tvaru obdélníku s danými rozměry. Prvky jsou k sobě svařeny. Koš je rozdělen na 2 prostory znovu pomocí ocelové stěny mající vkládané plastové nádoby na odpadky pro snadnější přístup k odpadkům. Na boku koše jsou samolepky s logem hlavního města.

Koš jsem navrhovala se stejným ukotvením jako mají návrhy lavičky. Pokud by koš měl být umístěn na městské dlažbě či asfaltu, využila bych tedy kotvení pomocí kovových částí připevněných do země. Pokud by koš stál v parku mohl by být ukotven pomocí zalití sloupku do betonových kvádrů, které by byly zasypány zeminou.

Stojan na kola

Stojan je tvořen stejnou technologií jako závěsný odpadkový koš, tedy užití ohýbání nerezocelového plechu o tloušťce 1 cm s otvory odpovídající tloušťce gumy jízdního kola s tvarem do písmene P. Otvory by dále měly na povrchu oceli nalepenou gumovou vrstvu pro udržení kola ve vodorovné poloze. Otvory dále odpovídají $\frac{1}{3}$ velikosti průměru gumy jízdního kola, aby se do nich lépe upevňovaly. Po stranách otvorů je oblouček ocelového lanka sloužící k uzamknutí kola ke stojanu k zamezení krádeže vlastníka kola.

Stojan se nemusí upevňovat, avšak osobně si myslím, že jeho upevnění by zamezilo možnost krádeže stojanu. Proto navrhuji podstavu stojanu připevnit pomocí kovových konfirmátů k zemi.